

FROLÍK VÁCLAV

*23. 5. 1946, Kladno

„Narodil se v Kladně, ale celý jeho dosavadní život patří Tuchlovicím, značná pak jeho část (35 let) zámečnické profesi na Dole Nosek. Přesto se s ním dnes setkáváme jako s nepřehlédnutelným českým kumštýřem.

Vděčí za to jednak výtvarnému dědictví po tatínkovi, jednak radám a konzultacím u mistrů štětce Karla Součka, Jana Smetany a v malířských počátcích u kladenského malíře Jana Jelínka. Fotograf Karel Kestner je ale přesvědčen, že je to především díky Frolíkovu životnímu optimismu, víře ve vlastní tvořivé síly, důkazu, že se sudičky tehdy před dvašedesáti lety nesnažily zbytečně.

Ono to malování se Václavu Frolíkovi vstřebalo pod kůži natolik, že je mu nejen celoživotním druhým já, dokonce se mu od roku 1994 odevzdá na plný úvazek. Prý vstane, začne s malováním a náhle udivený zjistí, že už se zase stmívá.

Charakteristickým rysem pro jeho tvorbu je pohyb, akční dynamická malba. Těm Frolíkovým expresivně pojatým jazzovým muzikantům věříš a jako bys s viděným to trumpetové nebo saxofonové sólo dokonce slyšel. Však už si fotografové jazzových koncertů a festivalů zvykli, že mezi nimi pravidelně usedá podivný mužský se skicákem, a držívají mu místo. Pohyb provází Frolíkovy akty, bizarní hlavy klaunů, prostě lidi, pasáže, katedrály, kavárny, uličky v Provanse nebo v někdejší Jugoslávii, ve Španělsku, Polsku, Německu... Pohybu se neubráníla ani krajina, kterou Václav Frolík takto samostatně vystavuje vůbec poprvé. A s jakým zanícením o ní dovede povídat.“

Ivo Mička

Václav Frolík je členem Unie výtvarných umělců ČR a spoluzakladatelem skupiny Brány.

